

אפריאט, מרדכי



מרדכי, בן חנה ומאיר, נולד ביום ב' בניסן תשי"ד (5.4.1954) במרקש שבמרוקו, ועלה ארצה עם משפחתו בנובמבר 1956. המשפחה השתקעה בירושלים והוא למד בבית-הספר היסודי "ישורון". אחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון העירוני ג' (בית-חינוך) ועמד בהצלחה בבחינות הבגרות. מרדכי, שנקרא בפי הכל מוטי, היה נער ישר-דרך ורודף אמת וצדק. הוא היה נעים-הליכות, עדין-נפש וידע לכבד את בני משפחתו ואת חבריו ומכריו. חבריו ובני משפחתו אהבו להיות במחיצתו והעריכו את נימוסיו הטובים, את טוב-לבו ואת נכונותו לסייע לכל דורש, בעצה ובמעשה. מוטי בילה את זמנו הפנוי בקריאת ספרות מופת ובעיסוק בספורט. הוא הצטיין בעיקר בענף הכדורסל ונמנה על סגל נבחרת בית-ספרו בענף ספורט זה. הוא ניחן בקול ערב ונהג לשיר, כשהוא מלווה את שירתו בנגינה בגיטרה. הוא יזם וארגן מסיבות וערבי-הווי, בהם היה משמיע שירים לחבריו ללימודים ואחרי-כן לחבריו לשירות. בשנת 1969 נפטר אביו ומרדכי נטל על עצמו את עול הדאגה והטיפול במשפחה. הוא ניסה לסייע לאמו ולהקל עליה בכדידותה.

מרדכי גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1972 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות הוכשר לשמש כאיש צוות טנק ונשלח לשרת בגדוד טנקים בסיני. הוא היה חייל מסור וממושמע, אהוד על חבריו ומקובל על מפקדיו. במלחמת יום-הכיפורים יצאה יחידתו לעבר תעלת סואץ, ללחום במצרים שצלחו את התעלה. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973) בקרב לחילוץ לוחמי צה"ל שהיו נצורים במעוזים, נפגע מרדכי ונהרג. לאחר שהיה נעדר כחמישה חודשים הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אם, חמש אחיות ושלושה אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "קבלי נא את השתתפותי הכנה בצערך על נפילתו של מרדכי ז"ל. מרדכי שירת ביחידתי כאיש צוות טנק. הוא נפל בעת מילוי תפקידו, בלילה הראשון של מלחמת יום-הכיפורים, בעת נסיון להדוף את האויב המצרי בגזרה הדרומית של תעלת סואץ, באזור מעוזי 'ליטוף'. אנו, מפקדי היחידה וחבריו של מרדכי, חיילי היחידה, נושאים בגאון ובחרדת-קודש את זכרו."